

## Arrest

nr. 170 646 van 27 juni 2016  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 december 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 oktober 2013, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van 17 oktober 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 september 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 13 oktober 2010 wordt de aanvraag ontvankelijk verklaard.

Op 17 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag ongegrond wordt

verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 8 november 2013. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 02.09.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:*

*L., M. (R.R.: ...)  
nationaliteit: Rusland (Federatie van)  
geboren te Krasnoyarsk op (...)1978  
adres: (...)*

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 13.10.2010 deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.*

*Reden(en):*

*Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.*

*We verwijzen naar het medisch verslag opgesteld door de arts-adviseur op 11.10.2013 (zie gesloten omslag in bijlage).*

*Derhalve*

*1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of  
2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.  
Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).*

*Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.”*

Op 17 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 8 november 2013. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

*“De heer, die verklaart te heten:*

*naam: L.  
voornaam: M.  
geboortedatum : (...)1978  
geboorteplaats: Krasnoyarsk  
nationaliteit: Rusland (Federatie van)*

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen<sup>2</sup>, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,*

*binnen 30 dagen na de kennisgeving*

**REDEN VAN DE BESLISSING:**

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:*

*o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd: niet erkend als vluchteling*

## 2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 *juncto* artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”*

De verwerende partij heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

## 3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het *“principe van de behoorlijke motivering van administratieve beslissingen”*, van het proportionaliteitsprincipe, van het *“principe van een behoorlijke administratie”* en van het principe volgens dewelke de administratieve overheid het geheel van de pertinente elementen eigen aan een zaak in overweging dient te nemen wanneer zij een beslissing neemt. Manifeste appreciatiefout.

Verzoeker betoogt dat er met bepaalde gegevens en elementen, zoals beschreven in de voorgelegde medische getuigschriften, geen rekening is gehouden door de arts-adviseur, minstens geen motivering is gegeven.

3.2 Er is geen nota met opmerkingen ingediend.

3.3 Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoeker geschonden geachte artikel 9ter van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

*“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aan toont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.*

*De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.*

*De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.*

*Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.*

*De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”*

Blijkens het administratief dossier beriep verzoeker zich bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 2 september 2010 op een posttraumatisch stresssyndroom met hallucinaties en paranoïde gedachten en een vermoeden van persoonlijkheidsveranderingen. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk verwezen naar het advies van de arts-adviseur van 11 oktober 2013, dat samen met de bestreden beslissing ter kennis van verzoeker werd gebracht. Dit advies, waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing, maakt integraal deel uit van de motivering van de bestreden beslissing en bevat volgende overwegingen:

*"Graag kom ik terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 02/09/2010.*

*Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken :*

- voorschriften (d.d. 3/5/2010) van dr. L., psychiater;*
- medisch getuigschrift (d.d. 22/07/2010) ingevuld door dr. B., psychiater, waaruit blijkt dat betrokkene een posttraumatische stressstoornis (PTSS) heeft;*
- verslag van een RX- thorax (d.d. 7/09/2010) uitgevoerd door dr. V.; geen laesies ;*
- verslag van een hospitalisatie (25/10/2010) bij dr. R. waaruit blijkt dat betrokkene een mentale problematiek heeft met hallucinaties en paranoïde gedachte ;*
- verslag van een bloedname met serologie (d.d. 6/9/2010) waaruit geen noemenswaardige afwijkingen blijken ;*
- Ontslagverslag van een hospitalisatie (van 03/09- 12/11/2010) bij dr. R. waaruit blijkt dat betrokkene een PTSS heeft evenals een vermoeden van persoonlijkheidsveranderingen ;*
- verslag van een consult (d.d. 7/12/2010) bij dr. R. waaruit blijkt dat betrokkene een PTSS heeft en een depressie,*
- verslag van consultaties (d.d. 17/01/2011 en 28/02/2011) bij dr. R. waaruit blijkt dat betrokkene een PTSS heeft evenals een depressie en een persoonlijkheidsverandering;*
- Verslag van een consult (d.d. 28/03/2011) bij dr. R.;*
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 2/04/2011) ingevuld door dr. R. waaruit blijkt dat betrokkene een PTSS heeft en persoonlijkheidsveranderingen ;*
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 16/08/2011) ingevuld door dr. R. Waaruit blijkt dat betrokkene een PTSS heeft evenals en persoonlijkheidsveranderingen en een depressie;*
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 13/02/2012) ingevuld door dr. R.. Er is suïciderisico;*
- Verslag (d.d. 13/02/2011) van een consult bij dr. R.;*
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 8/7/2013) ingevuld door dr. R. waaruit blijkt dat betrokkene bovendien functionele hartklachten heeft.*

*Uit een studie van deze documenten blijkt dat deze 35-jarige man een PTSS, depressie en persoonlijkheidsstoornis heeft. Hij wordt medicamenteus behandeld.*

*In het meeste recente attest is sprake van functionele hartklachten zonder verdere duiding. Er is ook geen behandeling vermeld die gerelateerd is aan deze problematiek. Dit wordt bijgevolg niet weerhouden als een mogelijk risico voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene.*

*Een PTSS en depressie zijn aandoeningen die spontaan (dus ook zonder behandeling) gunstig evolueren. Dit wordt bevestigd door het feit dat de laatste acute periode met hospitalisatie dateert van 11/2010. De behandeling is louter symptomatisch. Een eventuele afwezigheid van de beschreven behandeling in het thuisland houdt dan ook geen risico in op een onmenselijke of vernederende behandeling.*

*Over de persoonlijkheidsstoornis heerst enkel een vermoeden; het is dus geen duidelijke diagnose. Bovendien betreft het een aandoening die niet behandelbaar is. Wat er ook van zij, het vormt geen risico voor het leven of de fysieke integriteit.*

*Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.*

#### *Conclusie*

*Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte (EHRM, 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N. t. Verenigd Koninkrijk; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. V. United Kingdom).*

*De in deze medische attesten beschreven aandoeningen kunnen niet beschouwd worden als direct levensbedreigende aandoeningen.*

*Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening meer die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.*

*Bijgevolg stel ik vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.*

*Derhalve is er medisch gezien dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland. ».*

Verzoeker wijst op de medische getuigschriften opgesteld door de Dr. R.R, psychiater. Zij attesteerde dat verzoeker lijdt aan een ernstig posttraumatisch stresssyndroom van een graad van 4 op een schaal van 4; van een wijziging van personaliteit na extreme traumatisering en cognitieve aantasting en van een recidiverende depressieve staat en depressieve episode van gemiddelde graad. Verder verduidelijkt de behandelende psychiater dat verzoeker onder medicamenteuze behandeling was en dat hij nog jaren psychiatrische/psychotherapeutische behandeling moet krijgen. Eventuele complicaties bij het stopzetten van de behandeling zouden de volgende zijn: verergering van het syndroom en symptomen met risico op zelfdoding. In het medisch getuigschrift van 2 april 2011 attesteerde Dr. R.R. bovendien dat verzoeker niet kan reizen naar zijn land van oorsprong vermits hij opnieuw getraumatiseerd zou zijn en er een risico op zelfdoding zou bestaan. Verzoeker betoogt dat de arts-adviseur geen rekening houdt met het bestaan van een tegenindicatie gebonden aan de geografische oorsprong van de problemen.

In het medisch advies van 11 oktober 2013 motiveert de arts-adviseur dat verzoeker kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen. Uit het medisch advies blijkt niet dat rekening is gehouden met de in de medische getuigschriften en verslagen vermelde tegenindicatie gebonden aan de geografische oorsprong van de problemen. Het onderzoek naar de mogelijkheid van reizen en mantelzorg is in het medisch advies beperkt tot het onderzoeken van dit aspect van de aanvraag onder de invalshoek van de medicamenteuze behandeling en de capaciteit tot reizen naar het land van herkomst. In de mate dat een tegenindicatie tot een terugkeer naar het land van herkomst duidelijk werd uitgesproken ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf en dat de beslissing geluidloos blijft met betrekking tot dit aspect, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat er niet werd geantwoord in termen van motivatie op de in de medische getuigschriften vermelde tegenindicatie, met name de verergering van het syndroom en de symptomen met risico op zelfdoding in geval van een terugkeer naar het land van herkomst.

De schending van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel is aangetoond.

Het enige middel is in de besproken mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

Uit de redactie van de tweede bestreden beslissing, dit is het bevel om het grondgebied te verlaten die op 17 oktober 2013 jegens verzoeker werd getroffen, blijkt dat het bevel is afgeleverd in navolging van de eerste bestreden beslissing. Na de vernietiging van de eerste bestreden beslissing bevindt verzoeker zich terug in hun rechtstoestand zoals die was vóór het treffen van de eerste thans bestreden beslissing. Hij valt dan terug op een openstaande aanvraag om machtiging tot verblijf die ontvankelijk werd bevonden. Deze omstandigheden staan er aan in de weg dat een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten op grond van artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet kan (moet) worden genomen.

Aangezien de tweede bestreden beslissing, door de vernietiging van de eerste bestreden beslissing, zijn enige en noodzakelijke rechtsgrond verliest en aangezien dit bevel werd getroffen in navolging van de eerste bestreden beslissing die met onderhavig arrest wordt vernietigd, past het ter wille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer om dit bevel uit het rechtsverkeer te halen en deze samen met de eerste bestreden beslissing te vernietigen.

#### 4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

### OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

#### Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 oktober 2013, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en de beslissing van 17 oktober 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

#### Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend zestien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN